

ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 30 KATOWICE, DNIA 19 LISTOPADA 1945

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

391.
ZARZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 1945 r.

w sprawie zakazu nieprawnego noszenia dystynkcyj i odznak wojskowych.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 36, poz. 86, z dnia 18 października 1945 r.)

W związku z zakończeniem działań wojennych, częściową demobilizacją i powrotem jeńców wojennych znaczne ilości oficerów, podoficerów i szeregowców opuszczają szeregi czynnej armii. Już obecnie daje się zauważyć smutne zjawisko niejednokrotnego nadużywania munduru wojskowego przez osoby, nie uprawnione do jego noszenia, do celów przestępczych. Wskutek tego tępienie tych nadużyć i zapobieganie im staje się zagadnieniem, wymagającym czujności tak w interesie ogólnego porządku prawnego jak i honoru Wojska Polskiego.

Celem zapobieżenia tym nadużyciom zarządzam, co następuje:

§ 1.

Oficerowie, podoficerowie i szeregowcy, zwolnieni z czynnej służby wojskowej, mają prawo — wobec częstej niemożności sprawienia sobie ubrań cywilnych — noszenia ubrania kroju i koloru wojskowego, jednak bez prawa noszenia naramienników, dystynkcyj na kołnierzu, pasów oraz dystynkcyj i orzełków na czapkach.

§ 2.

Prawo noszenia umundurowania wojskowego przysługuje wyłącznie osobom wojskowym, będącym w czynnej służbie, udowodnionej legitymacją służbową, względnie oficerom rezerwy — na podstawie indywidualnego zezwolenia Ministra Obrony Narodowej.

§ 3.

Nieprawne noszenie dystynkcyj i odznak wojskowych podlega ściganiu i ukaraniu karą pozbawienia wolności, przewidzianą w przepisie art. 26 prawa o wykroczeniach, o ile czyn sprawcy nie jest zagrożony surowszą karą.

Prezez Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski

392.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA APROWIZACJI I HANDLU
z dnia 4 października 1945 r.
w sprawie świadczeń wypieku chleba kontygentowego.

Na podstawie art. 2, 32, 46, 50 p. 3, 51, 53, p. 1 Ustawy o świadczeniach rzeczowych z dnia 30 marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządzam, co następuje:

1. W celu zaopatrzenia ludności pracującej w pieczywo nakładam na wszystkie osoby prowadzące piekarnie, znajdujące się na terenie Państwa obowiązek powszechnych świadczeń rzeczowych w przedmiocie wypieku chleba kontygentowego.

2. Na mocy niniejszego zarządzenia piekarnie obowiązane są do wypieku chleba kontygentowego pełnowartościowego (§ 4 rozporządzenia Min. Op. Społ. z dnia 18 lutego 1937 r. Dz. U. R. P. z 1937 r. poz. 171, str. 335). Sklepy zaś rozdzielcze nie mają prawa przyjmowania innego niż pełnowartościowego chleba.

3. Świadczenia wymienione w § 1 są odpłatne.

4. Normy wynagrodzenia za świadczenia z § 1, ceny chleba, oraz zasady rozdziału wypieku pomiędzy piekarnie ustali zarządzenie Ministr. Aprowizacji i Handlu.

5. Min. Aprow. i Handlu może uprawnienie z § 4 przekazać Wojewodom.

6. Kto przekracza przepisy niniejszego zarządzenia podlega ukaraniu z mocy art. 92 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200).

Nadto z mocy artykułu 50 cytowanej wyżej ustawie piekarnie mogą być przejęte pod Zarząd Przymusowy lub uledz wywłaszczeniu.

7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister:
(—) *Dr. J. Sztachelski*

393.

ZARZĄDZENIE
Starosty Grodzkiego w Chorzowie
z dnia 15 listopada 1945 r.
w sprawie akcji tępienia szczurów.

Wskutek znacznej plagi szczurów, roznosicieli chorób zakaźnych, w interesie zdrowia publicznego — zarządzam na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 198): dodatkowo

Ogólne tępienie szczurów
na terenie miasta Chorzowa w dniu 30 listopada 1945 r.

Wszyscy właściciele nieruchomości i ich prawni zastępcy oraz dozorcy, instytucje państwowe, samorządowe, właściciele wytwórni i sklepów spożywczych, zobowiązani są w tym dniu tępić szczury trutką, którą rozłożyć należy od godz. 18-tej w miejscach gdzie gnieżdżą się szczury, jak: w składach, magazynach, piwnicach, komórkach, poddaszu, spichlerzach, śmietnikach itd.

Trutkę wyłożoną pozostawić należy do następnego dnia wieczora, po czym ewent. pozostałą zgarnąć do szczelin szczurzych i zalepić cementem.

Do tępienia szczurów użyć należy wyłącznie pastę fosforową, którą na podstawie indywidualnych pozwoleń wystawionych w Starostwie Grodzkim w Chorzowie, ul. Dra Rostka nr 2, pokój nr 11 w czasie od dnia 24—30 listopada br. o godz. od 8—13, nabyć można w aptekach i w tych drogeriach, które posiadają koncesję na handel truciznami.

Tępienie szczurów można także powierzyć zawodowym tępicielom, jednakże z zastrzeżeniem, że i ci do tępienia szczurów używać będą wyłącznie pastę fosforową, a nie inną trutkę.

Trutka jest zabójcza dla zwierząt domowych i należy zwierzęta na czas trwania akcji trzymać pod zamknięciem.

Obywatele aptekarze, drogerzyści i tępiciele winni prowadzić spis imienny nabywców trucizny, z wyszczególnieniem ulic i numerów nieruchomości, dla której nabyto truciznę.

Spisy te po ukończeniu akcji sprzedaży trucizny należy przesłać Starostwu Grodzkiemu. Kontrolę akcji odszczurzania miastą, przeprowadzą organa Milicji Obywatelskiej.

Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia, karani będą stosownie do przepisów cyt. wyżej ustawy grzywną do 3.000 zł i karą aresztu do 3 miesięcy, lub jedną z tych kar, jeżeli za czyn nie grozi kara surowsza.

Ponadto nastąpi przymusowe tępienie na koszt i odpowiedzialność obowiązanego do tępienia szczurów.

Chorzów, dnia 15 listopada 1945 r.

Starosta Grodzki: z p. (—) *Pawlus Jan*

394.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Inspektorat Szkół Wojennych
L. dz. Nr. IV/6/45. Katowice, dn. 5 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 236/45
w sprawie rejestracji strat wojennych mienia państwowego będącego pod zarządem administracji ogólnej oraz szkód poniesionych przez wyznania i związki religijne, organizacje, związki i stowarzyszenia społeczne.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy
oraz Prezydenci miast wydzielonych nie będących starostwami grodzkimi na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

W załączeniu przesyłam pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 27 września 1945 r. L. I. O. 13974/45 wraz z wzorami kwestionariusza oraz ogólnego wykazu szkód wojennych celem natychmiastowego przystąpienia do prac wymienionych w powołanym piśmie.

Rejestrację szkód wojennych w mieniu państwowym będącym pod zarządem administracji ogólnej przeprowadzą referaty szkód wojennych w porozumieniu i na podstawie materiałów posiadanych przez Państwowe Zarządy Budowlane. Rejestracją należy objąć wyłącznie mienie państwowe będące pod zarządem administracji ogólnej a więc n. p. budynki państwowe — sądowe — urzędów skarbowych itp. jako pozostające pod zarządem Ministerstwa Sprawiedliwości względnie Skarbu, przedmiotowej rejestracji nie podlegają.

Rejestracją należy objąć nie tylko same budynki ale również urządzenia i ruchomości wymienione w załączonym kwestionariuszu.

Jeżeli chodzi o rejestrację szkód wojennych poniesionych przez poszczególne wyznania i związki religijne, organizacje, związki i stowarzyszenia społeczne, to rejestrację tą przeprowadzą referaty szkód wojennych w ten sposób, że udzielą wymienionym wyżej związkom i stowarzyszeniom kwestionariusze w/g załączonego wzoru do wypełnienia i zaopatrzenia ich pieczątką i podpisami odpowiedzialnych członków zarządu.

Bez względu na to czy dotychczas posługiwano się innymi formularzami rejestracyjnymi dla rejestracji wymienionych wyżej szkód (tak w mieniu państwowym będącym pod zarządem administracji ogólnej jak i szkód poniesionych przez poszczególne wyznania i związki religijne, organizacje, związki i stowarzyszenia społeczne) czy też nie — należy obecną rejestrację bezwzględnie przeprowadzić na kwestionariuszach w/g załączonego wzoru.

Z uwagi na stosunkowo nie wielką ilość potrzebnych do rejestracji kwestionariuszy należy je wykonać sposobem gospodarczym na powielaczu.

Załącznik nr 1

KWESTIONARIUSZ

Województwo __________ Powiat __________ Gmina __________ ulica __________

Nazwa władzy: (urzędu, związku religijnego, organizacji, stowarzyszenia) __________

Kiedy powstała szkoda? Obiekty zniszczone względnie wywiezione		Zdarzenie powodujące szkodę	
I. Nieruchomość 1. rodzaj budynku	2. wielkość	3. nr hipoteczny	4. koszty budowy
5. cena i rok nabycia	6. % zniszczenia	7. wysokość szkody wg. cen w dn. 31. 8. 39	8. koszt odbudowy wg. cen obecnych

II. Ruchomość	Zniszczenie: całkowicie ilość - sztuk	Zniszczenie: częściowy % zniszczenia	Wywieziono ilość - sztuk	Miejsce, do którego wywieziono ewentl. w jakim kierunku	Wysokość szkody wg. cen z dnia 31. 8. 1939 r.
1. urządzenia					
2. maszyny					
3. samochody					
4. motocykle					
5. rowery					
6. inne środki lokomocji					
7. biblioteki — ilość tomów					
8. zbiory naukowe					
9. dzieła sztuki — obrazy, rzeźby, dywany itd.					
10. przedmioty i urządzenia techniczne — radio, patefony, telefony					
11. fortepiany, pianina, organy					
12. naczynia i sprzęty liturgiczne					
13. różne					
				Razem	

III. Jakie obiekty są potrzebne do przywrócenia stanu przed uszkodzeniem? __________

Załącznik nr 2

Ogólny wykaz szkód wojennych

Województwo __________ Powiat __________ Gmina __________

	Liczba i rodzaj obiektów zniszczonych	Liczba i rodzaj obiektów wywiezionych przez okupanta	Miejscowość, do której dane obiekty zostały wywiezione	Szacunek straty poniesione, wg. cen w dn. 31. 8. 1939 r.	Koszty odbudowy zniszczonych budynków w złotych wg. cen obecnych
Administracja ogólna					
Wyznania i związki religijne					
Stowarzyszenia i organizacje społeczne					

UWAGA: W braku dokładnych informacji co do miejsca wywozu obiektów można określić ogólnie przez podanie kierunku wywozu.

Rejestrację należy przeprowadzić w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 października 1945 r. a całość materiału rejestracyjnego winna być ujęta w ogólny wykaz szkód wojennych — (zestawienie w/g wzoru załącznika Nr 2. do pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 27 września 1945 r. L. I. O. 13974/45 i przedłożona Inspektoratowi Szkód Wojennych w terminie do dnia 31-go października 1945 r.

Niezależnie od powyższej rejestracji należy w terminie dni 7-miu po otrzymaniu niniejszego okólnika zawiadomić Inspektorat Szkód Wojennych o rewindykacji wywiezionych obiektów względnie otrzymanych obiektów zastępczych podając 1) rodzaj obiektów, 2) ilość, 3) stan, 4) wartość w złotych przedwojennych, 5) kosztów wyszukania, przewozu i innych, 6) miejsce przydziału, 7) data przydziału — przy tem należy zapodać czy obiekty są zastępcze, czy też otrzymane w drodze rewindykacji.

Równocześnie jeżeli jakieś wnioski rewindykacyjne zostały już wniesione należy zapodać nazwę władzy, do której je skierowano oraz sposobu załatwienia, a nadto należy przedłożyć zestawienie obiektów, które należałoby rewindykować względnie zastąpić innymi przedmiotami — w pierwszej kolejności akcji rewindykacyjnej.

Wojewoda:
w/z. (—) *Arka Bożek,* Wicewojewoda

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Departament Organizacyjny
L. I. O. 13974/45. Warszawa, dnia 27 września 1945 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie rejestracji strat wojennych.

Do *Urzędu Wojewódzkiego (wszystkich) Prezydenta m. st. Warszawy i m. Łodzi.*

W związku z przeprowadzoną rejestracją szkód wojennych Ministerstwo zleciło pismem okólnym z dnia 12. IV. b. r. L. 3862/1/Org. dokonać rejestracji szkód, jakim uległy obiekty będące w zarządzie organów administracji ogólnej.

Ministerstwo dotychczas nie otrzymało żadnego sprawozdania z przebiegu tej akcji.

Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Ministerstwem opracował i przesyła w najbliższych dniach do Urzędów Wojewódzkich formularze sprawozdań i wykazów, celem uzyskania danych o szkodach wojennych, poniesionych przez poszczególne związki samorządu terytorialnego.

Ministerstwo prosi o nadesłanie odrębnych sprawozdań odnośnie szkód w mieniu państwowym, będącym pod zarządem administracji ogólnej. Niezależnie od tego rejestracja powinna objąć szkody poniesione przez poszczególne wyznania i związki religijne, organizacje, związki i stowarzyszenia społeczne.

Ze względu na postanowienie zagadnienia odszkodowań wojennych na płaszczyźnie reperacji w naturze — ważnym jest ogólne określenia strat pod względem, w związku z czym należy ustalić.

1) Jakie obiekty z wymienionych powyżej kategoryj i w jakiej ilości zostały zniszczone częściowo czy zupełnie.

2) Jakie obiekty i w jakiej ilości zostały wywiezione i w miarę możności wskazać dokąd zostały wywiezione.

3) Wysokość szkody w złotych przedwojennych (wartość złotego w dniu 31. 8. 1939 r.).

4) Jakie obiekty są potrzebne do restytuowania stanu przed uszkodzeniem.

5) Jaki jest koszt odbudowy technicznej zniszczonych czy uszkodzonych budynków.

W załączeniu Ministerstwo przesyła wzór kwestionariusza oraz sumarycznych wykazów dla zużytkowania na wypadek, gdyby w terenie nie posługiwano się dotychczas innymi ustalonymi formularzami rejestracyjnymi dla rejestracji tego rodzaju szkód.

Ogólny wykaz szkód wojennych (zał 2) obejmuje zestawienie szkód w danej gminie, powiecie i województwie.

Mogą się zdarzyć wypadki, że niektóre urzędy podległe Ministerstwu Administracji Publicznej dokonały już rewindykacji wywiezionych obiektów względnie otrzymały obiekty zastępcze. O wszystkich tego rodzaju faktach urzędy Wojewódzkie powinny bezzwłocznie zawiadomić Ministerstwo, podając: 1) rodzaj obiektów, 2) ilość, 3) stan, 4) wartość w złotych przedwojennych, 5) koszty wyszukania przewozu i inne, 6) miejsce przydziału odzyskanych obiektów, 7) data przydziału.

Poza tym Urzędy Wojewódzkie powinny podać czy obiekty są zastępcze, czy też otrzymane w drodze rewindykacji.

Jeżeli jakieś wnioski rewindykacyjne zostały już wniesione, należy zawiadomić o tym Ministerstwo, ze wskazaniem władzy do której je skierowano oraz sposobu załatwienia.

Równocześnie Ministerstwo prosi o nadesłanie zestawień obiektów, które należałoby rewindykować względnie zastąpić innymi przedmiotami — w pierwszej kolejności akcji rewindykacyjnej.

Ministerstwo prosi o traktowanie sprawy, jako bardzo pilnej.

Sprawozdanie z przebiegu i obecnego stanu rejestracji szkód należy nadesłać możliwie jaknajszybciej z tym, że do dnia 25. X. b. r. rejestracja ta winna być ukończona i materiał cały przesłany do Ministerstwa Administracji Publicznej.

(—) *A. Grabowski,* Dyrektor Departamentu.

395.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. dz. Og./6/h/25/45
Katowice, dnia 18. października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 242/45
w sprawie współpracy w ochronie lasów.

Ministerstwo Administracji Publicznej podnosi pismem okólnym z dnia 27 września 1945 r. — L. dz. I. O. 12696/45 — w sprawie ochrony lasów co następuje:

Lasy polskie, zniszczone wskutek przeszło pięcioletniej rabunkowej gospodarki okupanta ulegają dalszej dewastacji na skutek kradzieży i niszczenia przez część nieuświadomionej ludności miejscowej, tak że ogólny stan lasów polskich przedstawia się katastrofalnie — zalesienie spadło poniżej dolnej granicy samowystarczalności gospodarczej kraju w dziedzinie zaopatrzenia w materiały drzewne.

Równocześnie, i to w znacznym stopniu wzrosło zapotrzebowanie na drewno będące surowcem niezbędnym przy odbudowie zniszczonych i spalonych miejscowości, uruchomienia przemysłu, odbudowie i konserwacji środków komunikacyjnych.

Wobec doniosłej roli lasów i gospodarki leśnej dla całego życia gospodarczego państwa — ochrona lasów przed dalszymi rabunkami i kradzieżami ze strony ludności nabiera znaczenia ogólnopaństwowego. Obowiązkiem władz administracji ogólnej jest przeto czynne współdziałanie z administracją leśną w walce z anarchią leśną.

Zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 14. IV 1937 roku o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 224) do orzekania w sprawach o powyższe przekroczenie powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Ministerstwo Leśnictwa zawiadomiło, że doniesienia karne, skierowane do Starostw w wielu wypadkach nie są przez nie rozpatrywane z powodu nieobsadzenia stanowisk referentów karnych.

Ministerstwo przeto zaleca:

a) bezzwłoczne uruchomienie referatów karnych przy Starostwach, w których stanowiska te dotychczas jeszcze nie były obsadzone;
b) szybkie rozpatrywanie spraw o kradzieże leśne;
c) szybką egzekucję w powyższych sprawach.

Równocześnie Ministerstwo prosi o udzielenie nadal wszelkiej pomocy Administracji Lasów, w szczególności zaś przez:

1) zajmowanie i konfiskowanie drzewa pochodzącego z nielegalnych wyrębów, tak w czasie transportu, jak również w miejscach ich złożenia;
2) ułatwienie dostarczania potrzebnej ilości robotników i podwód dla wyrębu i wywózki drewna;
3) rozwijanie odpowiedniej propagandy wyjaśniającej znaczenie i konieczność ochrony lasów i po-

pieranie akcji zalesieniowej, wykorzystując w tym celu zebrania rad narodowych, wójtów, sołtysów i gromad. O zjazdach wójtów, sołtysów i gromad oraz o zebraniach rad narodowych należy zawiadamiać najbliższych nadleśniczych państwowych, którzy będą mogli omówić na nich zarówno sprawy bieżące, związane z zapotrzebowaniem robotników, zaopatrzenie ludności w budulec jak też i sprawy ochrony lasów.

Podając powyższe do wiadomości zlecam Ob. Ob. Starostom Powiatowym oraz Prezydentom miast wydzielonych, ażeby ściśle przestrzegali wymienione w piśmie zasady oraz dopilnowali wykonania wszystkich zarządzeń zmierzających do ochrony lasów, oraz prowadzenia należytej gospodarki leśnej.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

396.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. I. 9/5 Katowice, dn. 13 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 243/45
w sprawie uposażenia członków zarządu i pracowników związków samorządowych.

Na skutek wyjaśnień udzielonych przez Ministerstwo Administracji Publicznej pismem z dnia 25 września r. b. L. III. S. 13127/45 zarządzam, co następuje:

I. Uposażenia członków zarządu jakoteż pracowników związków samorządowych należy obliczyć według zasad, zawartych w dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dn. 27. 12. 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 88) bez względu na to, czy chodzi o pracowników, którzy w dniu 1. 9. 1939 r. pracowali w samorządzie, czy też o pracowników nowoprzyjętych. Pracownicy, którzy byli dotychczas opłacani według zasad i norm z dnia 1. 9. 1939 r., otrzymują obecnie uposażenie według tej samej grupy uposażenia, do której dotychczas byli zaszeregowani. Ponieważ wymieniony dekret nie przewiduje szczebli w grupach uposażenia, szczeble te obecnie odpadają.

Wyżej wymieniony dekret przewiduje:

a) uposażenie zasadnicze i dodatek wojenny do uposażenia zasadniczego,
b) dodatek funkcyjny i dodatek wojenny do tego dodatku,
c) dodatek rodzinny.

II. Dodatek funkcyjny mogą pobierać:

a) prezydenci miast w wysokości 100 zł miesięcznie,
b) wiceprezydenci, burmistrzowie i naczelnicy gmin, liczących powyżej 10.000 mieszkańców, w wysokości 75.— zł miesięcznie,
c) wójtowie i sekretarze gmin zbiorowych w wysokości 50,— zł miesięcznie,
d) naczelnicy wydziałów względnie kierownicy oddziałów w miastach, liczących powyżej 10.000 mieszkańców, w wysokości 50,— zł miesięcznie,
e) kierownicy oddziałów w wydziałach powiatowych. w wysokości 50,— zł miesięcznie.

Gminy wiejskie jednostkowe, liczące powyżej 10.000 mieszkańców, należy traktować jako miasta.

Do dodatku funkcyjnego dolicza się dodatek wojenny, który wynosi:

przy 100,— zł funkcyjnego — 160,— zł wojennego
„ 50,— „ „ — 110,— „ „

Zaznaczam, że dodatek funkcyjny można przyznawać tylko tym pracownikom, którzy istotnie zajmują stanowiska kierownicze. Gdy na skutek zmian organizacyjnych pracownik samorządowy obejmie inne stanowisko. do którego nie jest przewidziany dodatek funkcyjny, traci on prawo do tego dodatku.

Rady narodowe ustalą drogą uchwały te stanowiska, do których przywiązany jest dodatek funkcyjny. Uchwała ta wymaga zatwierdzenia Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia.

W tych gminach, w których niema jeszcze rad narodowych, wykaz tych stanowisk zatwierdza władza nadzorcza na wniosek zarządu związku komunalnego. Władzą nadzorczą w stosunku do gmin wiejskich i miast niewydzielonych jest Starosta jako Przewodniczący Wydziału Powiatowego w stosunku do Wydziałów Powiatowych i miast wydzielonych — Wojewoda.

III. Wysokość uposażenia zasadniczego w poszczególnych grupach uposażenia oraz wysokość dodatku wojennego wykazuje tabela załączona do niniejszego okólnika.

Dodatek rodzinny wynosi 100,— zł miesięcznie na każdego członka rodziny, będącego na utrzymaniu danego pracownika. Za członka rodziny uważa się żonę i dzieci (ślubne, nieślubne, adoptowane) w wieku do lat 14, o ile zaś uczęszczają do szkoły średniej lub wyższej, do czasu ukończenia szkoły.

IV. Przy zaszeregowaniu członków zarządu i pracowników związków samorządowych do poszczególnych grup uposażenia należy stosować zasady, zawarte w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. P. P. Nr 118, poz. 1073) o dostosowaniu uposażeń członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych, zmienionym ustawą z dnia 15. 3. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 345) i rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28. 10. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 667). Według tych zasad pobory prezydentów, burmistrzów i naczelników gmin (wójtów gmin zbiorowych), nie mogą przekraczać, w zależności od liczby mieszkańców danej gminy, poborów następujących grup uposażenia dla funkcjonariuszów państwowych:

Liczba ludności:	Grupa uposażenia:
do 5.000	IX
ponad 5.000— 10.000	VIII
„ 10.000— 25.000	VII
„ 25.000— 50.000	VI
„ 50.000—100.000	V
„ 100.000	IV

Prezydenci, burmistrzowie i naczelnicy gmin (wójtowie) mogą otrzymać pobory według powyższych grup tylko wówczas, gdy praca ich w zarządzie gminnym ma charakter stały i stanowi dla nich główne zajęcie.

Pobory wiceprezydentów, wiceburmistrzów oraz zastępców naczelników gmin, którzy stale czas swój poświęcają zajęciom w zarządzie gminnym, mają być niższe od uposażeń prezydentów, burmistrzów i naczelników gmin.

V. Na podstawie uchwały miejskiej (gminnej) rady narodowej prezydenci burmistrzowie i naczelnicy gmin mogą pobierać dodatek reprezentacyjny w wysokości, nieprzekraczającej:

w gminach do 15.000 mieszkańców	15%
„ ponad 15.000—50.000 mieszkańców	20%
„ „ 50.000	30%

poborów zasadniczych.

W miastach liczących powyżej 100.000 mieszkańców mogą także wiceprezydenci otrzymać dodatek reprezentacyjny w wysokości do 15% poborów zasadniczych.

Dodatek reprezentacyjny mogą pobierać naczelnicy tylko tych gmin, które liczą powyżej 10.000 mieszkańców.

VI. Najwyższe grupy uposażenia dla pracowników samorządowych, w zależności od liczby mieszkańców danej gminy, są następujące:

Liczba mieszkańców:	Grupa uposażenia:
do 5.000 mieszkańców	IX
ponad 5.000— 10.000 „	VIII
„ 10.000— 25.000 „	VII
„ 25.000—100.000 „	VI
„ 100.000	V

Najwyższa grupa uposażenia dla pracowników w powiatowych związków komunalnych jest grupa VI.

Rady narodowe uchwalą w formie statutu etat stanowisk służbowych dla pracowników danego związku komunalnego z określeniem wymaganych dla tych stanowisk kwalifikacji i przywiązanych do nich uposażenia.

Statut ten oraz ewentualnie jego zmianę wymagają zatwierdzenia Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia.

W tych związkach komunalnych, w których taki zatwierdzony statut już istnieje, odpada potrzeba uchwalenia nowego statutu.

W tych związkach komunalnych, w których rady narodowe jeszcze nie istnieją, etaty stanowsk służbowych

ustali zarząd związku komunalnego i przedłoży do zatwierdzenia władzy nadzorczej.

VII. Na podstawie § 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) członkowie zarządu oraz pracownicy związków komunalnych w miastach Katowice, Chorzów, Tarnowskie Góry, Mysłowice, Cieszyn i Bielsko otrzymują do uposażenia dodatek lokalny w następującej wysokości miesięcznie:

w grupie uposażenia	dodatek lokalny
IV	100,— zł
V	70,— „
VI	45,— „
VII	35,— „
VIII	25,— „
IX	20,— „
X	15,— „
XI	15,— „
XII	10,— „

VIII. Opierając się na przepisach § 21 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 30. 12. 1934 r. o dostosowaniu uposażeń członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażeń funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R P. Nr 118, poz. 1073) rady narodowe mogą drogą uchwały przyznać pracownikom samorządowym dodatek komunalny w maksymalnej wysokości 15% uposażenia. Uchwała taka zależy od stanu finansowego danego związku komunalnego i może obejmować tylko jeden okres budżetowy. Uchwała ta wymaga zatwierdzenia Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia.

Przyznanie omawianego dodatku nie może jednak naruszyć zasady, wyrażonej przez Ministerstwo Administracji Publicznej w cytowanym na wstępie piśmie, iż uposażenie pracowników samorządowych wraz z wszelkimi dodatkami nie może przekraczać wysokości uposażeń funkcjonariuszów państwowych, zajmujących analogiczne stanowiska.

IX. Świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło) otrzymywane przez członków zarządu i pracowników samorządowych, potrąca się z ich poborów według norm, ustalonych przez radę narodową.

Wyjątek stanowią świadczenia w naturze, otrzymywane przez sekretarzy gmin zbiorowych.

X. Zarządzenie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 26. 3. 1945 r. Nr. Sm. I. 1/2—15 w sprawie uposażeń pracowników samorządowych oraz okólnik Nr 219/45 z dnia 19. 9. 1945 r. Nr. Sm. I. 9/37 w sprawie dodatku funkcyjnego znosi się.

Obywatele Starostowie Powiatowi podadzą niniejsze zarządzenie zarządom gmin wiejskich i miast niewydzielonych swego powiatu do wiadomości.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

Załącznik do Nr. Sm. I. 9/5
z dnia 13. 10. 1945 r.

Wysokość uposażenia zasadniczego i dodatku wojennego:

XII	100,— zł	300,— zł
XI	130,— „	325,— „
X	160,— „	350,— „
IX	210,— „	370,— „
VIII	260,— „	390,— „
VII	335,— „	400,— „
VI	450,— „	430,— „
V	700,— „	490,— „
IV	1.000,— „	600,— „

397.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. dz. Og./6/c/16/45

Katowice, dnia 11 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 245/45
w sprawie bezpłatnych wzgl. ulgowych przejazdów na kolejach państwowych.

W związku z nowym, odmiennym od poprzedniego uregulowaniem przez Ministerstwo Komunikacji sprawy ulgowych i bezpłatnych przejazdów na liniach P. K. P., wyjaśniam co następuje:

Jedynymi dowodami, uprawniającymi cywilnych podróżnych do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu na liniach P. K. P. pociągami, w których dopuszczony jest przewóz osób, są dokumenty (bilety, zaświadczenia), wydawane przez Ministerstwo Komunikacji i upoważnione do tego organa P. K. P. oraz wystawiane przez inne władze państwowe lub instytucji na podstawie osobnych zarządzeń Ministerstwa Komunikacji, opublikowanych w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych lub w Instrukcjach Handlowo-Taryfowych.

Obecnie, poza zaświadczeniami Ministerstwa Komunikacji lub upoważnionych do tego organów P. K. P. i legitymacjami poselskimi, prawo do bezpłatnego przejazdu bez potrzeby nabywania biletu w kasie kolejowej, dają tylko zaświadczenia, wystawione przez Kierowników Punktu Przyjęcia P. U. R. wydawane osobom powracającym z Niemiec i państw Europy Zachodniej, stwierdzające, że dana osoba powraca i zarejestrowała się na Punkcie Przyjęcia, oraz wskazująca stację przeznaczenia, do której przysługuje jej bezpłatny przejazd.

Natomiast z dniem 16 sierpnia 1945 r. wygasła ulga, stosowana na podstawie zaświadczeń organów administracji państwowej (starostw), wydawanych osobom wysiedlonym przez niemców z jednej miejscowości do innej miejscowości na obszarze Polski i obecnie powracającym do swego poprzedniego miejsca stałego zamieszkania.

Wszelkie inne dowody (zaświadczenia i t. p.) poza wyżej wymienionymi, nie upoważniają do przejazdu bezpłatnego bez biletu na przejazd lub do przejazdu ulgowego bez biletu.

Sprawa wykupywania biletów ulgowych, stosownie do posiadanych uprawnień (legitymacje służbowe i t. p.) pozostaje bez zmian.

Okólnik Nr 143/45, ogłoszony w numerze 19 Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego z dnia 10 sierpnia 1945 r. zostaje niniejszym okólnikiem uchylony.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

398.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. I. 13/4 Katowice, dnia 18 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 246/45
w sprawie zjazdów wójtów.

Do *Ob. Ob. Starostów Powiatowych*
Województwa Śląsko-Dąbrowskiego

Częsty, bezpośredni i celowy kontakt, tak Obywatela Starosty i przedstawicieli innych władz rządowych z podstawową jednostką administracyjną, jaką jest gmina, jest jednym z głównych warunków sprawnego działania administracji państwowej. Do tego celu służyć mają między innymi zjazdy wójtów.

Zwołując zjazd wójtów i ustalając porządek dzienny zjazdów należy uświadomić sobie dokładnie, w jakim celu odnośny zjazd zostaje zwołany. Pod tym względem należy odróżnić ściśle dwie kategorie zjazdów:

a) zjazdy normalne,

b) zjazdy doraźne.

Zjazdy normalne mają na celu utrzymanie bezpośredniego kontaktu Ob. Ob. Starostów z wójtami, jakoteż wszystkich wójtów między sobą i służą wspólnemu rozważaniu pewnych problemów, czy to organizacyjnych, czy innych, które w obrębie pewnego dłuższego okresu czasu na terenie powiatu powstały.

Zjazdy doraźne mają na celu omówienie z wójtami pewnej sprawy, która stała się bezpośrednio aktualną i to w takiej formie, że załatwienie jej w normalnej drodze dyrektyw piśmiennych nie jest możliwe lub wskazane, natomiast zachodzi konieczność omówienia jej natychmiast ustnie.

A. Zjazdy normalne.

a) Wszelkie zjazdy spełniają swój cel tylko wówczas, jeżeli są należycie obmyślane i przygotowane, a następ-

nie ściśle według tego planu przeprowadzone. W tym celu należy zjazdy wójtów zwoływać nie dla samego faktu odbycia zjazdu, a wówczas, jeśli to leży istotnie w interesie potrzeb administracji na obszarze powiatu. Ustalając program zjazdu, należy dokładnie zastanowić się nad tym, co Obywatel Starosta będzie miał wójtom do powiedzenia, względnie czego będzie się chciał od nich dowiedzieć.

b) Program zjazdu winien być ustalony zawczasu, tak, ażeby uczestnicy zjazdu mogli program ten przemyśleć i odpowiednio się przygotować. Przy zjazdach normalnych porządek dzienny winien być podany do wiadomości uczestnikom najmniej na 7 dni przed zjazdem, tym zaś uczestnikom, którzy mają powierzone wygłoszenie referatów — oczywiście wcześniej.

c) Przy normalnych zjazdach wójtów należy zawiadomienie o terminie i program zjazdu przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu tak, ażeby Urząd Wojewódzki otrzymał powyższe zawiadomienie *na 7 dni przed terminem zjazdu*. Jest to okres dla Urzędu Wojewódzkiego niezbędny zarówno celem zajęcia stanowiska wobec programu, jak celem dodatkowego zgłoszenia pewnych punktów w programie, jak wreszcie celem ewentualnego delegowania na zjazd swoich reprezentantów.

d) Najważniejsze punkty programu należy umieszczać na wstępie obrad, kiedy stopień zainteresowania się zjazdem i stopień uwagi uczestników jest z natury rzeczy największy.

e) Szczególniejszej uwagi wymaga oczywiście prowadzenie zjazdu w wypadkach, których Obywatel Starosta zaprosi na zjazd reprezentantów działów niezespolonych z administracją ogólną. Pozostawiam uznaniu Ob. Ob. Starostów, w jakich wypadkach uznają za stosowne zapraszać na zjazdy wójtów, reprezentantów działów niezespolonych. W wypadkach takich uważam za możliwe i pożądane, ażeby reprezentanci ci brali bezpośredni udział w zjeździe, czy to referując, czy udzielając wyjaśnień.

f) Jest rzeczą pożądaną, ażeby referaty wygłaszane z ramienia urzędu starościńskiego, czy wydziału powiatowego, były przynajmniej w zarysie sporządzane na piśmie, co umożliwiłoby Urzędowi Wojewódzkiemu pewną kontrolę tych referatów.

B. Zjazdy doraźne.

Celem zjazdu doraźnego jest nadanie biegu w sposób szczególnie energiczny w pewnej specjalnej sprawie, zarówno ważnej, jak pilnej i z tego powodu przy zjazdach doraźnych należy zasadniczo umieścić na porządku dziennym tylko tę sprawę, z powodu której zjazd zwołany. Z istoty tych zjazdów wynika konieczność pewnych wyjątków od powyższych zasad, a w szczególności:

1) cel (program) zjazdu winien być zakomunikowany uczestnikom conajmniej równocześnie z wyznaczeniem terminu zjazdu;
2) Urząd Wojewódzki o terminie i programie zjazdów doraźnych należy zawiadamiać *najpóźniej na 3 dni przed zjazdem.*

C. Wyniki zjazdów. Sprawozdania.

a) Zjazdy wójtów mogą tylko wówczas przynieść istotną korzyść oraz wywołać żywsze zainteresowanie wśród uczestników, jeżeli zjazdy te będą dawały konkretne wyniki, a wójtowie będą widzieli, że poruszone przez nich sprawy doczekały się dalszego załatwienia. Podstawę do tego będzie należyte ujęcie wyników zjazdów i dopilnowanie ich wykonania. Łączy się z tym również sposób redagowania protokółów zjazdu. Zarządzam, ażeby protokół zjazdu obejmował:

1) termin i miejsce zjazdu,
2) listę zaproszonych i listę uczestników,
3) program zjazdu z wyszczególnieniem poszczególnych punktów spraw, będących przedmiotem zjazdu,
4) przebieg zjazdu, przedstawiony w ten sposób, że należy wymienić kolejno, kto jaką sprawę referował, względnie w jakiej zabierał głos, przy czym jako streszczenie referatów względnie przemówienia należy w protokóle tylko podać tezę względnie wniosek zawarty w referacie czy przemówieniu. Inne szczegóły przemówień wolno zamieścić w protokóle, o ile są niezbędne do wyjaśnienia lub uzasadnienia wniosku.

b) Urzędowi Wojewódzkiemu należy protokóły zjazdów przesyłać w dwóch egzemplarzach. Do protokółów należy dołączyć w obszernym streszczeniu lub w całości wygłoszone wskutek zarządzenia Obywatela Starosty referaty, a to celem umożliwienia Urzędowi Wojewódzkiemu zorientowania się, co do poziomu tych referatów.

c) Po jednym egzemplarzu protokołu zjazdu winni otrzymać wszyscy uczestnicy.

d) Celem nadania dalszego biegu sprawom poruszonym na zjeździe Obywatel Starosta przekaże jeden egzemplarz protokółu insp. samorządu gminnego, celem wyzyskania zawartych w protokóle materiałów ze stanowiska swego zakresu, t. j. inspekcji nadzoru. Drugi egzemplarz protokółu winien być w formie wycinków skierowany do właściwych referatów urzędu starościńskiego i wydziału powiatowego z poleceniem nadania poszczególnym sprawom dalszego biegu.

W końcu zauważam, że będzie rzeczą Ob. Ob. Starostów starać się o to, by w analogiczny sposób tego rodzaju zjazdy odbywały się w gminach celem instruowania sołtysów. Zjazdom takim przewodniczyć mają wójtowie. Jako goście w sołtysowskich zjazdach uczestniczyć mogą radni gminni, kierownicy szkół, komendanci posterunków milicji obywatelskiej. W tym celu podać mają wójtowie do wiadomości Ob. Staroście stałe terminy i miejsca tych zjazdów.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek,* Wicewojewoda

399.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. I. 15/1. Katowice, dn. 24 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 255/45

w sprawie diet i kosztów podróży dla funkcjonariuszów samorządu terytorialnego.

Zgodnie z zasadą przyjętą w okólniku z dnia 13. X. 1945 r. Nr. Sm. I. 9/5, iż uposażenie dla pracowników samorządowych należy obliczać według tych samych zasad, jakie obowiązują przy funkcjonariuszach państwowych, należy również w sprawie obliczania diet i kosztów podróży stosować normy, odnoszące się do funkcjonariuszów państwowych.

Miarodajnym pod tym względem jest obecnie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228). Z tego rozporządzenia należy do członków zarządu i pracowników związków samorządowych stosować analogicznie przepisy o dietach i kosztach podróży.

Zwracam na to uwagę, iż wzmiankowane rozporządzenie przynosi pewne zmiany w dotychczasowym stanie rzeczy. Zasadnicze postanowienia są następujące:

Funkcjonariuszom w razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowym należą się:
1) diety,
2) zwrot kosztów przejazdu.

Diety wynoszą dziennie dla funkcjonariuszów, pobierających uposażenie według:

grupy I, II i III	250,— zł
„ IV, V, VI i VII	225,— „
„ VIII, IX, X, XI i XII	200,— „

Jednostką obliczeniową jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tego miejsca.

Zwrot kosztów przejazdu obejmuje ceny biletów jazdy koleją, samolotem, samochodem, statkiem oraz ko-

szty przejazdu innymi środkami lokomocji, koszty przewozu bagażu podróżnego oraz ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu do dworca (stacji, przystani) i z dworca (stacji przystani). Ostatnio wspomniany ryczałt przysługuje tylko w gminach miejskich i wynosi za każdy dojazd lub objazd 25,— zł. Ryczałt nie należy się, gdy podróż odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

Podróż służbową może funkcjonariusz odbyć tylko na podstawie pisemnego zlecenia swego przełożonego (kierownika zarządu związku komunalnego).

Wypłata należności za podróże służbowe następuje na podstawie rachunku, złożonego przez funkcjonariusza najdalej w ciągu 14 dni po odbyciu podróży służbowej.

Co do szczegółów odsyłam do przepisów omawianego rozporządzenia, które obowiązuje od dnia 8 października 1945 r.

Dla tych gmin, które nie abonują dzienników ustaw Rzeczypospolitej, Ob. Starostowie wydadzą streszczenie przepisów o dietach i kosztach podróży.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

400.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Og. 5/f/1/45. Katowice, dnia 17 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 250/45
w sprawie przestrzegania poprawności języka w ogłoszeniach, napisach i t. p.

Zdarzają się liczne wypadki zwłaszcza na terenie Śląska Opolskiego, że szyldy sklepowe, wywieszki, ogłoszenia, zawiadomienia publiczne i t. p. zredagowane są często w fatalnej polszczyźnie, przeplatanej makaronizmami niemieckimi, pełne błędów językowych, gramatycznych i ortograficznych. Rzeczą władz miejscowych jest przy poparciu czynnika polityczno-społecznego wypowiedzieć stanowczą walkę temu kompromitującemu zjawisku.

Zarządzam wobec tego co następuje:

1) Ob. Starostowie — Prezydenci miast — zarządzą niezwłocznie powołanie w podległych im urzędach gminnych specjalnego organu, którego zadaniem będzie czuwać nad poprawnością językową wszystkich miejscowych szyldów, ogłoszeń i t. p.
2) Zarządy gminne podadzą do powszechnej wiadomości w gminie, że umieszczanie szyldu, wywieszki i t. p. może nastąpić dopiero po stwierdzeniu przez organ gminny zupełnej czystości i poprawności językowej danej wywieszki.
3) Wszystkie szyldy i wywieszki już umieszczone należy poddać kontroli i zarządzić natychmiastowe usunięcie tych, które są nieodpowiednie pod względem czystości językowej.
4) Za kontrolę i stwierdzenie poprawności językowej można pobierać odpowiednie opłaty na rzecz kasy gminnej.
5) w gminach wiejskich można zaprosić do tej akcji miejscowych nauczycieli, których należy w tym wypadku wynagrodzić z funduszów, uzyskanych z pobierania powyższych opłat.

Niezależnie od tego wydadzą Obywatele Starostowie zarządzenia, aby pisma urzędowe wychodzące na zewnątrz, były poddawane specjalnej kontroli co do poprawności języka i pisowni polskiej.

Wojewoda:
(—) Gen. Dyw. *A. Zawadzki*

401.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. I. 9/57. Katowice, dn. 29 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 260/45
w sprawie dodatku przejściowego do zaopatrzeń emerytalnych.

Dekretem z dnia 29 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 239) został ustanowiony dodatek przejściowy do zaopatrzeń emerytalnych (uposażeń emerytalnych, pensyj wdowich i pensyj sierocych), wypłacanych na podstawie ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych. Dodatek ten będzie wypłacany do wspomnianych zaopatrzeń emerytalnych do czasu unormowania stosunków gospodarczych według niżej podanej tabeli:

Miesięczna wysokość zaopatrzenia emerytalnego	Wysokość dodatku przejściowego
do 100 zł	250 zł
ponad 100 „ — 210 zł	300 „
„ 210 „ — 450 „	350 „
„ 450 „ — 700 „	400 „
„ 700 „	450 „

Łączna kwota pensji wdowiej i pensji sierocych wraz z dodatkiem przejściowym, ani też łączna kwota pensji sierocych wraz z dodatkiem przejściowym nie może przekraczać kwoty uposażenia emerytalnego z dodatkiem przejściowym, które otrzymywał albo które otrzymywałby zmarły funkcjonariusz.

Przepisy omawianego dekretu należy analogicznie stosować do zaopatrzeń emerytalnych, wypłacanych przez związki samorządu terytorialnego. Zamiast dodatku wojennego, przewidzianego w dekrecie z 27. 12. 1944 r. o tymczasowym uposażeniu funcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 88) należy od dnia 1 września 1945 r. doliczać do wypłacanych zaopatrzeń emerytalnych dodatek przejściowy według wyżej podanej tabeli.

Okólnik niniejszy podadzą Ob. Starostowie zarządom gmin miejskich i wiejskich w powiecie do wiadomości i stosowania.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

402.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. IV. 11/4. Katowice, dn. 29 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 258/45
w sprawie elektryfikacji.

Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Pow. i Prezydenci miast w województwie.

Aktualna sprawa upaństwowienia gospodarki energetycznej interesuje związki samorządowe głównie z tego powodu, że szereg związków samorządowych posiada własne zakłady elektryczne i że z zakładów tych czerpią one poważne dochody, przy pomocy których częściowo zaspakajają inne, żywotne potrzeby ludności, obok oczywiście zaopatrywania tejże w energię elektryczną.

Celem realizacji sprawy upaństwowienia gospodarki energetycznej Ministerstwo Przemysłu powołało do życia Zjednoczenia Energetyczne. Zjednoczenia te, obok zarządzenia państwowymi zakładami elektrycznymi tudzież zakładami przejętymi w zarząd państwowy, powołane są również do wykonywania *kontroli technicznej* nad wszystkimi innymi zakładami elektrycznymi, a więc również i nad elektrowniami samorządowymi. Kontrola, wykonywana przez Zjednoczenia Energetyczne, nie uszczupla oczywiście uprawnień władz, sprawujących według obowiązujących przepisów, ogólny nadzór nad administracją i gospodarkę samorządów. Nie przeszkadza to, a nawet z punktu widzenia celowości jest pożądanym, by Zjednoczenie wykonywało w stosunku do związków samorządowych, prowadzących zakłady elektryczne, *rolę fachowego doradcy* w sprawach, związanych z administracją i gospodarką elektrowni samorządowych. W szczególności Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych oraz Prezydenci powinni korzystać ze współpracy Zjednoczenia Energetycznego przy rozpatrywaniu budżetów elektrowni oraz w sprawach kredytowych, związanych z elektryfikacją.

Celem jak najdalej idącego współdziałania pomiędzy samorządami terytorialnymi w województwie a Zjedno-

czeniem Energetycznym, powołałem specjalną komisję energetyczną, która będzie normowała ogólne zasady zagadnień elektryfikacyjnych we wszystkich jego fazach, poczynając od planowania, a kończąc na polityce taryfikacyjnej i rozdziale energii elektrycznej. W komisji tej weźmie również udział, każdorazowo, przedstawiciel zainteresowanego związku samorządowego.

Dla orientacji udzielam wytyczne, którymi należy się kierować w omawianych tu sprawach:

1) Niektóre elektrownie samorządowe przejęte zostały przez Zjednoczenia Energetyczne w ich zarząd, inne elektrownie pozostają nadal w zarządzie związków samorządowych. W tym stanie faktycznym nie powinny następować zmiany przez stwarzanie przez kogokolwiek jednostronnie faktów dokonanych. Zmiany mogą być więc jedynie wynikiem porozumienia Zjednoczeń Energetycznych z zainteresowanymi związkami samorządowymi i następować powinny w poszczególnych przypadkach, gdy przemawiać będzie za tym zarówno ogólno-państwowy interes, jak i interes danego związku samorządowego.

Celem jaknajrychlejszego normalnego zasilania danej miejscowości w energię elektryczną, zniszczone względnie znajdujące się w odbudowie samorządowe zakłady elektryczne powinny być przekazane Zjednoczeniom bezzwłocznie, nie czekając na prawne uregulowanie całkokształtu sprawy.

2) Związki samorządowe, które zarządzały przed wojną zakładami elektrycznymi, względnie są obecnie bezspornymi właścicielami tych zakładów, które już przejęte zostały, względnie zostaną przyjęte przez Zjednoczenia, powinny mieć udział w dochodach tych zakładów w wysokości 10% wpływów brutto za energię elektryczną dla gospodarstw domowych i drobnego przemysłu na terenie, objętym ich zakładami.

Specjalne świadczenia rzeczowe na korzyść związków samorządowych w postaci oświetlenia ulicznego i t. p., wynikające z tytułu niewygasłych umów z zakładami elektrycznymi, znajdującymi się obecnie w zarządzie Zjednoczeń, lub które znajdą się w zarządzie tych Zjednoczeń, powinny nadal obowiązywać.

3) Międzykomunalne związki elektryfikacyjne powinny ulec likwidacji. W związku z tym należy zawiesić działalność organów tych związków i przekazać Zjednoczeniom Energetycznym tymczasowy zarząd urządzeń elektrycznych, będących ich własnością, o ile przekazanie to nie nastąpiło dotychczas.

4) Zjednoczenia energetyczne zaniechają obciążenia związków samorządowych jakimkolwiek kosztami czy opłatami na swoją rzecz z tytułu kontroli technicznej nad zakładami elektrycznymi tych związków.

5) Związki samorządowe powinny bez żadnej zwłoki regulować bieżące należności za energię elektryczną, kupowaną hurtowo i rozdzielaną przez nie na swym terenie. Zwlekanie z regulowaniem tych należności odbija się ujemnie na działalności Zjednoczeń Energetycznych i może stać się jednym z poważnych powodów daleko idącego ograniczenia roli związków samorządowych w sprawach energetyki. W stosunku do osób, winnych tej zwłoki, muszą być wyciągane daleko idące konsekwencje, zwłaszcza w przypadkach stwierdzenia zaniedbania ściągania przez związki samorządowe należności za prąd, stosowanie nieuzasadnionych zwolnień względnie ulg w opłatach, używania ściągniętych sum na inne potrzeby i t. p.

Jeżeli chodzi o zaległe należności związków samorządowych wobec hurtownych dostawców prądu, konieczne jest ułożenie się stron co do sposobu ich stopniowej spłaty. Ministerstwo Administracji Publicznej poczyni ze swej strony starania o udzielenie związkom samorządowym na ten cel pomocy finansowej z wyjątkiem przypadków, gdy zaległość powstała z wyraźnej winy organów tych związków. W sprawie tej oczekuję od Ob. Ob. Przewodniczących i Prezydentów odpowiednich wniosków.

Do czasu wydania dalszych zarządzeń, należy stosować taryfę opłat za energię elektryczną w wysokości ustalonej dla Zjednoczenia Energetycznego w Katowicach.

Zarządzenie Ministerstwa Przemysłu o powołaniu Zjednoczeń Energetycznych obejmowało sprawy nie tylko zakładów elektrycznych lecz i gazowni. Na podstawie tego zarządzenia Zjednoczenie przejęło również niektóre gazownie samorządowe.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Administracji Publicznej Nr. III. S. 15266/45 z dnia 22 września 1945 r. *okólnik Nr 33*, gazownie te powinny być zwrócone przez *Zjednoczenie związkom samorządowym.*

O wzięciu udziału w konferencji powołanej przezemnie komisji energetycznej, zostaną Obywatele powiadamieni każdorazowo we właściwym czasie.

Sprawozdań w przedmiocie gdzie się znajdują, w jakim są stanie (eksploatowane bądź zniszczone), do jakiego związku samorządowego należą poszczególne zakłady elektryczne, jak również co do zaległych należności związków samorządowych wobec hurtownych dostawców prądu, wreszcie odpowiednich wniosków, oczekuję w terminie odwrotnym.

Obywatele Przewodniczący Wydziałów Powiatowych powyższe wytyczne podadzą do wiadomości i stosowania zainteresowanym związkom samorządowym.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

403.

URZĄD WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Wojskowy
Nr. Wojsk. IIIa-3/3616/45

Katowice, dnia 12 października 1945 r.

w sprawie wypłaty zasiłków wojskowych.

Do
Ob. Starostowie powiatowi
Ob. Prezydenci Miast Wydzielonych

Z uwagi na liczne zapytania kierowane do Urzędu Wojewódzkiego w sprawie zaopatrzenia rodzin osób zbiegłych z Armii niemieckiej do Armii Polskiej i tam obecnie odbywających czynną służbę wojskową wyjaśnia się, że przepisy ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196) oraz rozporządzenie Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 11 stycznia br. L. dz. 123/wojsk. nie przeciwiają się rozpatrywaniu takich wniosków.

Rodzinom tym zatym przysługuje prawo ubiegania się o zasiłki przewidziane cyt. ustawą, o ile roszczenia swoje z tego tytułu poprą dowodami stwierdzającymi fakt pełnienia czynnej służby przez swoich bliskich w wojsku polskim zagranicą.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Skulicz*, Naczelnik Wydziału Wojskowego

404.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
L. dz. Og. 102/38/45

Katowice, dnia 18 października 1945 r.

PISMO OKÓLNE

w sprawie opieki nad organizacjami młodzieży.

Ob. Starostowie powiatowi
Ob. Prezydenci Miast Wydzielonych

Zarządzenie moje z dnia 14 sierpnia 1945 r. w sprawie opieki nad organizacjami młodzieży (Śl.-Dąbr. Dziennik Wojewódzki Nr 20, poz. 276) rozszerzam również na Związek Młodzieży Demokratycznej.

Wojewoda:
(—) Gen. Dyw. *A. Zawadzki*

405.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWKSI
Nr. Sm. II. 1/e/1. Katowice, dn. 18. października 1945 r.

PISMO OKÓLNE
w sprawie przyznania miejsc inwalidom wojennym w radach narodowych.

Do *Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast wydzielonych Województwa Śląsko-Dąbrowskiego*

Na posiedzeniu Wojewódzkiej Rady Narodowej, odbytym w dniach 8 i 9 czerwca br. zgłoszono m. i. wniosek w sprawie przyznawania miejsc inwalidom w Radach Miejskich, Powiatowych i Gminnych.

Wniosek ten został uchwalony przez Wojewódzką Radę Narodową jednogłośnie.

Podając powyższe do wiadomości tudzież mając na uwadze zasługi inwalidów wojennych, położone w walce o Niepodległość, proszę Ob. Ob. Starostów i Prezydentów Miast o dołożenie starań w kierunku zapewnienia inwalidom wojennym odpowiedniej reprezentacji w radach narodowych.

Wojewoda:
w/z. (—) Pułk. *Zietek*, Wicewojewoda

406.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. III. 9/52. Katowice, dn. 23 października 1945 r.

Do *wszystkich Wydziałów Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych*

w sprawie formy uchwał podatkowych.

Przedkładane za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego do zatwierdzenia przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwały podatkowe i na pożyczkę odbiegają od przyjętych form w administracji publicznej i przez swą różnorodność wpływają hamująco na usprawnienie administracji. Styl uchwał musi być bezwzględnie jasny i logiczny a podstawa prawna winna być w całej rozciągłości przytoczona.

Poniżej podaję 2 wzory uchwał, które należy przystosować także do uchwał w sprawach innych podatków.

I. Wzór uchwały podatkowej Miejskiej Rady Narodowej:

Przedmiot: uchwała dot. podwyższenia podatku gruntowego i od nieruchomości.

Na posiedzeniu zwołanym w dniu . . . . 1945 r. Miejska Rada Narodowa w . . . . w dniu . . . . 1945 r. uchwala:

1. podwyższyć stawki podatku gruntowego na rok 1945 — *o 100%*, a dla gruntów, zajętych pod ogrody, sady i inne specjalne uprawy — *o 200%*;
2. podwyższyć stawki podatkowe na cele budowy i odbudowy szkół:
   a) przy podatku gruntowym — *o 20%*,
   b) przy podatku od nieruchomości:
      o 4% — przy podstawie wymiaru, nieprzekraczającej 1000 zł,
      o 6% — przy podstawie wymiaru, przekraczającej 1000 zł

zgodnie z dekretem Prezydentem Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) brzmieniu ustalonym art. 3 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73) oraz art. 7 ust. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) w brzmieniu ustalonym art. 5 ust. 2 wspomnianego dekretu o reformie samorządowego systemu podatkowego.

UZASADNIENIE.
(krótkie i treściwe)

Zgodne z oryginałem w księdze protokółów Rady.
pieczęć podpisy:
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej

II. Wzór uchwały Powiatowej (Miejskiej) Rady Narodowej na pożyczkę długoterminową.

Przedmiot: uchwała dot. zaciągnięcia pożyczki w wysokości . . . . zł.

Na posiedzeniu zwołanym w dniu . . . . 1945 r. Powiatowa (Miejska) Rada Narodowa w . . . . w dniu . . . . 1945 r. uchwala zaciągnąć z . . . . w trybie umowy pożyczkowej pożyczkę długoterminową w wysokości zł . . . . . (słownie zł) . . . . celem . . . . płatną w . . . . ustalonych zgodnie z planem amortyzacyjnym w ratach kwartalnych, począwszy od dnia . . . . 1945 r. przy oprocentowaniu . . . . % w stosunku rocznym, płatnych z góry w ratach kwartalnych, przy czym raty procentów i kapitału ulegać będą zapłacie w dniach 1 marca, 1 czerwca, 1 września i 1 grudnia.

Na pokrycie należności . . . . z tytułu mającej być zawartej umowy pożyczkowej przede wszystkim przeznacza się jako źródło pokrycia wpływy . . . .

(Należy wymienić rodzaj zabezpieczenia spłaty kapitału, %% i innych należności z tytułu tej pożyczki . . . . (np. przy zabezpieczaniu hipotecznym należy podać nazwę hipoteczną i policyjną nieruchomości służącej zabezpieczeniu, kolejność pierwszeństwa hipotecznego (nr. wpisu) do wykazu hipotecznego itp. formę zabezpieczenia i sumy, do jakiej wierzytelność ulega zabezpieczeniu.)

Dalej Powiatowa (Miejska) Rada Narodowa uchwala akceptować również i pozostałe warunki projektowanej umowy pożyczkowej.

W związku z zaciągnięciem pożyczki Powiatowa (Miejska) Rada Narodowa uchwala poza tym upoważnić Prezydium Powiatowej (Miejskiej) Rady Narodowej do ustalenia i przyjęcia pozostałych wymaganych warunków pożyczki, podpisania zobowiązań dłużnych, podjęcia pożyczki w całości i przejściowo oraz w ogóle do przeprowadzenia wszystkich czynności prawnych, które wymagane będą zarówno przy zaciąganiu pożyczki, jako też przy wykonywaniu umowy pożyczkowej.

Zgodne z oryginałem w księdze protokółów Rady.
pieczęć podpisy:
Przydium Powiatowej (Miejskiej) Rady Narodowej.

Zgodnie z § 124 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 113, poz. 973) do uchwał o zaciągnięciu przez związek komunalny pożyczki należy dołączyć preliminarz budżetowy wraz z kosztorysem robót, na prowadzenie których pożyczka ma być zaciągnięta, sprawozdanie o stanie majątku komunalnego, wykaz dotychczasowego zadłużenia związku komunalnego z wyszczególnieniem zobowiązań z pożyczek długoterminowych i krótkoterminowych oraz zestawienie sum, które związek komunalny musi stawiać do swych budżetów tytułem oprocentowania i amortyzacji pożyczek już zaciągniętych. W uchwale o zaciągnięciu pożyczki powinien być określony cel pożyczek, forma, oprocentowanie i sposób amortyzacji przy wykazaniu źródeł pokrycia.

Powyższe zarządzenie ma w danych wypadkach zastosowanie również do gmin wiejskich i miast niewydzielonych, które należy powiadomić o tym we własnym zakresie działania.

Wojewoda:
w/z. (—) Pułk. *Ziętek*, Wicewojewoda

407.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Nr. III. S. 12770/45. Warszawa, dn. 9 października 1945 r.

OKÓLNIK Nr 47

w sprawie powołania gminnych i powiatowych komisyj oświatowych.

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich)

Minister Oświaty okólnikiem Nr 40 z dnia 11 sierpnia br. (II-P-642-45-N) wezwał Kuratorów Okręgów Szkolnych, by w możliwie krótkim czasie spowodowali przy współudziale samorządu terytorialnego ukonstytuowania się komisyj oświatowych gminnych (w gminach wiejskich i miejskich) i powiatowych, według zasad, wskazanych w ustawie z dnia 23 lutego 1939 r. o zespoleniu samorządu szkolnego z samorządem terytorialnym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 93).

Wymieniona ustawa nie mogła być z przyczyn siły wyższej dotąd wykonana. Minister Oświaty uznał jednak za konieczne — nie czekając na ukazanie się zapowiedzianych w art. 16 przepisów wykonawczych — powołanie do życia gminnych i powiatowych komisyj oświatowych, z kompetencjami określonymi w art. 3 i 6 cyt. ustawy. W myśl art. 3 ust. (1) w skład gminnej komisji oświatowej wchodzą — jako członkowie:

1) przełożony gminy jako przewodniczący komisji,
2) trzech członków wybranych przez narodową radę gminną,
3) dwóch nauczycieli publicznych szkół powszechnych, delegowanych przez inspektora szkolnego,
4) dyrektor względnie kierownik szkoły średniej i ogólno-kształcącej, zawodowej lub dokształcającej, jeżeli taka szkoła na terenie gminy istnieje,
5) inne osoby, powołane przez komisje, nie więcej jednak niż dwie.

W skład zaś powiatowej komisji oświatowej wchodzą jako członkowie:

1) przewodniczący wydziału powiatowego, jako przewodniczący komisji,
2) trzech członków, wybranych przez powiatową radę narodową spośród lub z poza jej grona,
3) dwóch nauczycieli publicznych szkół powszechnych, delegowanych przez inspektora szkolnego,
4) dyrektor względnie kierownik szkoły średniej ogólno-kształcącej, zawodowej lub dokształcającej, delegowany przez kuratora szkolnego,
5) osoby, powołane przez komisje nie więcej jednak niż dwie.

Komisje gminne i powiatowe wybierają ze swego grona sekretarza.

Poza tym w posiedzeniach komisyj mogą brać udział z głosem doradczym:

a) w komisji gminnej — inspektor szkolny lub jego zastępca oraz delegat powiatowej komisji oświatowej, z prawem zabierania głosu poza koleją mówców; prócz tego na zaproszenie przedwodniczącego komisji — przedstawiciele prawnie uznanych wyznań, lekarze szkolni, kierownicy szkół, przewodniczący komitetów szkolnych i inne osoby,

b) w komisji powiatowej — inspektor szkolny lub jego zastępca, z prawem zabierania głosu poza koleją mówców, instruktor oświaty pozaszkolnej: prócz tego na zaproszenie przewodniczącego komisji-przedstawiciele prawnie uznanych wyznań, lekarze szkolni, lekarz powiatowy, architekt powiatowy, przewodniczący gminnych komisyj oświatowych i innne osoby.

Wymienione komisje w podanym wyżej składzie osobowym, funkcjonować będą według zasad ustalonych powołaną ustawą, dopóki inne przepisy nie postanowią inaczej.

Na przełożonych gmin miejskich i wiejskich oraz przewodniczących wydziałów powiatowych, jako przewodniczących komisyj oświatowych z urzędu, należy włożyć obowiązek niezwłocznego podjęcia prac nad ukonstytuowaniem się tych komisyj przy współdziałaniu z właściwym inspektorami szkolnymi.

Zwracając uwagę na wymieniony wyżej okólnik Nr 40 Ministra Oświaty, — Ministerstwo prosi Ob. Ob. Wojewodów o wydanie stosownych zarządzeń, mających na celu jak najrychlejsze jego wykonanie przez poszczególne związki samorządowe.

Podsekretarz Stanu:
(—) Dr. *Żaruk Michalski*

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Samorządowy —
Nr Sm. II-28/87. Katowice, dn. 27 października 1945 r.

Ob. Ob. Starostom Powiatowym jako Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych województwa śląsko-dąbrowskiego

przesyła się do wiadomości i wykonania.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Karczewski*, Naczelnik Wydziału

408.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. Sm. III. 25/28. Katowice, dn. 29. października 1945 r.

w sprawie kierowania wniosków o subwencję.

Do *wszystkich Wydziałów Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych*

Ministerstwo Administracji Publicznej zwróciło ponownie uwagę na niedopuszczalność, aby o subwencje związki samorządowe zwracały się bezpośrednio do Ministerstwa.

Mimo wydanych w tym względnie wytycznych, niektóre związki samorządowe w dalszym ciągu wnioski swoje o pomoc finansową kierują bezpośrednio do Ministerstwa Administracji Publicznej, a w wielu wypadkach zwracają się nawet bezpośrednio także do Ministerstwa Skarbu. Taki stan rzeczy powoduje niepotrzebną pisaninę i stratę czasu, gdyż odnośne wnioski, jako skierowane do Ministerstwa bez zachowania drogi służbowej — zwracane są bez załatwienia Urzędom Wojewódzkim zgodnie z wytycznymi zawartymi w cytowanym na wstępie piśmie z dnia 14 kwietnia 1945 r.

Zdarzają się poza tym także przypadki, że i niektóre zarządy gmin wiejskich oraz miast niewydzielonych, a także prezydia rad terenowych zwracają się z wnioskami o subwencję bezpośrednio do Urzędu Wojewódzkiego, z pominięciem swych władz nadzorczych, co oczywiście jest niedopuszczalnym i powoduje niepotrzebną korespondencję.

Także w wszystkich innych sprawach należy zachować drogę służbową.

W związku z powyższym należy podległe władze pouczyć, aby na przyszłość tego rodzaju przypadki nie powtarzały się.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. *Ziętek*, Wicewojewoda

409.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBR.
Wydział Zdrowia
Katowice, dnia 9 listopada 1945 r.

OBWIESZCZENIE

w sprawie zatwierdzenia wysokości stawek dziennych dla Krajowego Szpitala w Cieszynie.

Na podstawie orzporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382, art 35) — Urząd Wojewódzki (Wydział Zdrowia) zatwierdza wysokość niżej wyszczególnionych stawek dziennych dla Krajowego Szpitata w Cieszynie.

	Kl. III.	Kl. II.
Stawka dla noworodków do 1 roku włącznie	25,00 zł	35,00 zł
Stawka dla dzieci od 1—12 lat włącznie	55,00 zł	80,00 zł
Stawka dla chorych od 12 lat wzwyż	80,00 zł	120,00 zł

Powyższe stawki obowiązują po upływie 14 dni od chwili ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę
(—) Dr St. Radwan wz. Nacz. Wydz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA SĄDOWE.

W rejestrze handlowym B. Sądu Okręgowym w Katowicach pod numerem 1935 wpisano dnia 11. 9. 1945 firmę w brzmieniu: „S. T. B." Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Katowicach. Siedziba — miasto Katowice. Przedmiotem spółki jest prowadzenie wszelkich prac w zakresie budownictwa wchodzących oraz nabywanie i sprzedawanie artykułów budowlanych, technicznych, instalacyjnych i innych przemysłowo-handlowych. Kapitał zakładowy wynosi 20.000 zł. Każdy spólnik może posiadać większą ilość udziałów. Zarząd — Stolarz *Paweł i Koloczek Jerzy* mgr. O ile zarząd składa się z jednej osoby, to jest ona uprawniona do samoistnego zastępowania spółki, o ile zarząd składa się z dwóch lub więciej osób, do zastępowania spółki są upoważnieni dwaj członkowie łącznie lub jeden członek zarządu wraz z jednym prokurentem łącznie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością opiera się na umowie z daty Katowice, dnia 30. 8. 1945. 178

SĄD OKRĘGOWY W CIESZYNIE.

Dnia 6 października 1945 w rejestrze handlowym A/IX-475 przy firmie po czesku: Albert Hahn, rurovna, po niemiecku: Albert Hahn, Röhrenwalzwerk w Nowym Boguminie wpisano: Oddział przedsiębiorstwa wykreśla się jako należący do rejestru handlowego przy Sądzie Okręgowym w Morawskiej Ostrawie, gdzie już w rejestrze Sp I 344 Těs. wpisany był. 6/P.

SĄD OKRĘGOWY W CIESZYNIE.

Do rejestru handlowego, dział A, numer VII 189, przy firmie: Komunalna Kasa Oszczędności miasta Cieszyna w Cieszynie dnia 8 sierpnia 1945 przeniesiono wszystkie wpisy z dnia 20 lipca 1938 i z 24 marca 1939. 10/P.

SĄD OKRĘGOWY W CIESZYNIE.

Dnia 27 września 1945 wpisano do rejestru handlowego dział A, numer VII-192 firmę: *Karol Kruk i Eugeniusz Samek, sklep towarów spożywczych.* Siedziba: Dziedzice. Przedmiot przedsiębiorstwa: prowadzenie sklepu towarów mieszanych. Imiona i nazwiska spólników: Karol Kruk i Eugeniusz Samek. Stosunki prawne spółki i spólników: Spółkę reprezentuje każdy ze spólników samodzielnie, umieszczając swój podpis pod brzmieniem firmy napisanym, wydrukowanym lub pieczęcią wyciśniętym. 11/P.

SĄD OKRĘGOWY W CIESZYNIE.

Dnia 27 września 1945 wpisano do rejestru dział A, numer VII-191, firmę: *Ceramika i szkło, właśc. Ernest Grünfeld, Cieszyn.* Siedziba: Cieszyn, ul. Armii Czerwonej Nr 17. Przedmiot przedsiębiorstwa: handel z wyrobami szklannymi, ceramicznemi, sprzętami kuchennemi oraz materiałami budowlanemi, wykonanie robót budowlanych jak szklarstwo, ułożenie płyt ściennych i posadzkowych. Imię i nazwisko kupca jednoosobowego: Ernest Grünfeld. 12/P.

SĄD OKRĘGOWY W CIESZYNIE.

Dnia 9 października 1945 wpisano do rejestru handlowego, dział A, numer rejestru VII-194, firmę *„Dom Handlowy Cyklos, Berezowski - Karter - Walkowicz, Spółka jawna".* Siedziba: Bielsko. Przedmiot przedsiębiorstwa: sprzedaż maszyn, rowerów, radio-aparatów i materiałów elektro-technicznych. Imię i nazwisko spólników: Antoni Berezowski, Henryk Karter, Wojciech Walkowicz. Stosunki prawne: Spółka jawna. Da reprezentowania Spółki uprawnieni są wszyscy spólnicy z tym, że podpisują firmę Spółki w ten sposób, że pod brzmieniem firmy wypisanem ręcznie lub na maszynie, lub wydrukowanym albo stampilją wyciśniętym podpiszą się dwaj spólnicy. 13/P.

SĄD OKRĘGOWY wpisał dnia 20 października 1945 do rejestru handlowego firmę: *M. Wachowicz, Przedsiębiorstwo robót drogowych.* Siedziba w Bielsku. Imię i nazwisko kupca jednoosobowego: Mieczysław Wachowicz. 14/P.

SĄD OKRĘGOWY w Cieszynie Wydział III handlowy wykreślając wpisy przez okupanta niemieckiego w rejestrze handlowym uskutecznione wpisał: Firma: *J. Gaura i Dorda, skład drzewa, dykty i fornier, oraz materiałów budowlanych, Cieszyn.* Siedziba: Cieszyn. Przedmiot przedsiębiorstwa: hurtowny i detaliczny handel drzewa, dyktami, fornierami, oraz materiałami budowlanymi. Spólnicy: Jan Gaura, Paweł Dorda. Do reprezentowania spółki uprawnieni: Jan Gaura i Paweł Dorda samodzielnie. 15/P.

SĄD OKRĘGOWY w Cieszynie wpisał dnia 27 października 1945 do rejestru handlowego A/VII-197 firmę: *„Bielski dom handlowy E. Jarzębiński, L. Jura, B. Marczyński, Bielsko, ul. Kazimierza Wielkiego 8".* Przedmiot przedsiębiorstwa: hurtowna sprzedaż artykułów spożywczych, gospodarczych i papierniczych oraz hurtowna sprzedaż napojów alkoholowych, tudzież win gronowych i owocowych w naczyniach zamkniętych. Imiona i nazwiska spólników: Jarzębiński Eugeniusz, Jura Ludwik, Marczyński Bolesław. Do podpisywania weksli, zaciągania pożyczek, udzielania poręki, kupna i sprzedaży, obciążania nieruchomości trzeba współdziałania łącznego wszystkich spólników — w innych natomiast sprawach spółki — zastępuje i reprezentuje każdy spólnik samodzielnie. Stosunek prawny: Spółka jawna. 16/P.

ZAPOWIEDŹ.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1. robotnik p. *Piotr Antszków,* kawaler, katolickiego wyznania, zamieszkały w Dąbrówce Małej, ulica Oświęcimska 46, syn rolnika Karola Antoszków i żony jego Marii z domu Marymorycz, oboje zamieszkałych w Skomorochach (Tarnopol), 2. niezamężna bez zawodu p. *Anna Trybała,* katolickiego wyznania, zamieszkała w Dąbrówce Małej, ulica Oświęcimska 46, córka rolnika Jakóba Trybały i żony jego Stefanii z domu Habot, oboje zamieszkałych w Skomielnej-Czarnej (Kraków) chcą zawrzeć związek małżeński. O jakiejkolwiek przeszkodzie należy donieść niżej podpisanemu urzędnikóowi stanu cywilnego. Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Dąbrówce Małej i w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Dąbrówka Mała, dnia 19 listopada 1945 r. 186

Urzędnik Stanu Cywilnego w zastępie: *Kuntze.*

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzione dokumenty samochodu ciężarowego „Citroen" Nr. Pr. 68193 wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na firmę *Centralę Zbytu Produktów Węglowych, Oddział Gliwice.* 167

Unieważnia się zgubione zaświadczeniu na samochód osobowy Nr. P. R. 67264 wystawiony przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice na *Pocztową Kasę Oszczędności, Oddział Katowice.* 168

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Urz. Wojew. Śl.-Dąbr., ul. Jagiellońska 25, I. pok. 244. tel. wewn. 444 i 452. *ZA REDAKCJĘ: Dr. Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 240,— zł, półroczna 120,— zł, kwartalna 60,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 4,— zł, druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 2 zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 20 zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. **Cena 10,— zł.**

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 64